

عنوان مقاله:

اخلاق تدریس و آداب مدرس از دیدگاه اسلام

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی افق های نوین در علوم تربیتی، روانشناسی و آسیب های اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

غفار شاهی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی شده است تا با رویکردی معرفتی، اخلاق تدریس و آداب مدرس در مراکز آموزشی به ویژه دانشگاه ها با روش توصیفی و با هدف آشناسازی مدرسان با آداب تدریس از دیدگاه اسلام مورد بررسی قرار گیرد برای نیل به این مقصود نخست مفهوم و ماهیت اخلاق تدریس بیان گردید. سپس به آداب مدرس شایسته در بعد اخلاقی و رفتاری در دو حوزه قبل از تدریس و هنگام تدریس اشاره شده است. اخلاق تدریس و آداب مدرس در قبل از تدریس عبارتند از: اخلاص در نیت، عالم عامل بودن، احساس تکلیف و نگاه امانتی به مسئولیت، توکل به خدا، خوش خلقی و فروتنی، کرامت نفس و دوری از دنیا، اهتمام برای مطالعه و کسب آمادگی لازم برای ارائه مطالب درس. و اخلاق تدریس و آداب مدرس هنگام تدریس عبارتند از: نظم و رعایت وقت کلاس، حضور با طهارت، آراستگی، بالا نبردن صدا، دغدغه داشتن، مهرورزی، دقت در امر به معروف، سعه صدر نامالایمات، پرهیز از خطاهای لسانی، رعایت موازین شرعی و اخلاقی، رعایت آداب اجتماعی، وفای به عهد، پرهیز از خشم و غضب و کنترل آن، جدیت و صلابت در هنگام ضرورت، استفاده از کلمات حکیمانه و استوار و دوری از مزاح زیاد، نظم در ارائه مطالب، عدم استفاده از کلمات نامتعارف، عدم مراء و جدال به منظور تحقیر یا عاجز کردن دانشجو، مکث در کلاس جهت شنیدن سوالات دانشجویان، مدارا با دانشجویان هنگام پرسش های او، تامل بر مطالب و اشکالات قبل از پاسخ دادن، حقیقت طلبی و انقیاد در برابر حق و اظهار حق، عدم استنکاف از یادگیری از طرف دانشجویان، اهتمام و تاکید بر علم آموزش و اندیشیدن دانشجو، تشویق دانشجویان به فضائل اخلاقی، دانستن نام دانشجویان و پرسیدن از احوال آنان، جویا شدن از احوال دانشجویان غایب، انصاف در نقل مطالب، عدم تبعیض بین دانشجویان، رعایت حال دانشجو، خاتمه کلاس با دعا یا حدیث و ....

کلمات کلیدی:

اخلاق، تدریس، آداب، مدرس، دانشگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1043843>

